

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:				Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos:	A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilvtéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt	ZÁDORY KÁROLY.	FIGULI ANTAL.	
Félévre	2	Egyes szám ára	10 kr			

A községi közgyűlésből.

Rendkívüli esemény jelentőségével bir Petrosényben egy-egy képviselőtestületi közgyűlés.

Egyik oka ennek az, mert oly ritkán tartatnak ülések, másik pedig az, hogy a közelet evoluzionális mozgása oly fontos kérdéseket hoz felszínre, melyek elutasítatlanul felkeltik az érdeklődést.

Referálunk a községi közgyűlésről röviden s tárgyilagosan:

„F. hó 29-én délután 2 órakor Jakabfi Rezső bíró mint elnök az ülést megnyitotta s a szépszámban megjelent tagok szívélyes üdvözlése mellett, csinos beszédben utalt a szőnyegen lévő tárgyak fontosságára s jelzé, hogy a legutóbbi közgyűlés határozatainak mikénti végrehajtására nézve a tárgyalás során, az előforduló ügyeknél fog előterjesztés tétetni.

Dombora László jegyző a póttárgysorozat bejelentése után felolvassa az előjáróság jelentését az 1897-iki közigazgatási évről, melynek az adminisztrációra vonatkozó adatait a következőkben ismertetjük:“

A jelentés kiemeli, hogy „a községnek jóváhagyott szervezeti szabályrendelete nincsen, mert habár az több mint négy—öt éve a megyéhez felterjesztett

sem jóváhagyólag sem a nélkül, vissza nem küldetett, de a község a megye által a kis és nagy községek szervezési irányelveinek megállapításáról szóló szabályrendelet értelmében van szervezve s minden állás betöltve. A választás alá eső előjárósági tagok megbízatása a folyó év végével jár le.“

„Község háza nincsen, s ennek építése iránt eddig javaslat v. indítvány nem tétetett az iroda a jegyző lakásánál van elhelyezve s a tűzbiztonságnak megfelel; irodái butorizzal felszerelve. Elégge világos s amennyire lehetséges tisztán tartva. A választók névjegyzéke az előirt záradékkal ellátottan megvan. A választás alá nem esők névjegyzékének kiigazítása megfelelően történik az eljárás a jövő évre folyamatban van téve, a választott tagok megbízatása folyó év végével lejár a képviselőtestületi tagok névjegyzéke ki van függesztve. A képviselőtestületi jegyzőkönyvek magyar nyelven vezetettek, be vannak kötve s hitelesítve. A mult évi zárszámadások tárgyalása folyamatban van téve, a megelőző éviéek az 1895 éviéek kivételével a vármegyénél vannak. A községháztartásának költségei részben a törzsvagyon jöve-

delméből részben pedig pótdából —a mely 20 % -ot tesz —fedeztetnek. A hátralékosok egyénenkénti jegyzéke meg van a hátralékok behajtását részben a szegénység részben pedig a személyzet hiányában az eljárás lasúsága akadályozza. Elévülttételek elő nem fordulnak a jövő évre a költségvetési előirányzat—megfelelőleg a községi pénz kezelési szabályrendeletnek—elkészítetett, letárgyaltatott és jóváhagyás végett felterjesztetett. A községnek cselekvő vagy szenvedő perei nincsenek, ezt adóság nem terheli az előjáróság egy tagja sem áll fegyelmi v. fenytő vizsgálat alatt.“

„1897-ik évben beérkezett az iktató könyv szerint összesen 7612 közigazgatási ügy darab. Birsági végzések, ítéletek, fizetési meghagyások, idézvények, összesen 4534 darab. Kisebb polgári peresügyekben beérkezett panszok száma 1899 darab. Elintéztetett ítélettel 402 darab. Egyezség-gel 140 darab. Biróságon kívül 1357 darab, A közös hadsereg részéről 1897 évben jelentkezett 565 egyén. A honvédség részéről 267. Népfelkelők 181. Idegenek 657. Kiallított határszéli igazolvány 398. Mind két nemű marhalevelből kiállított 750 darab. A tulajdonjog átruhá-

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZAJA.

Idill.

Mikor már teljesen megelégette a fiatal Korbai Andor a főváros zajos élvezeteit; érzékei már belefásultak a gyönyör mindenféle nemébe: visszatért atyja kisversényi kastélyába. Szétszórta szerelmének összes emlékét. Gondolni sem akart ezután többé arra a mély sülyedésben töltök három évre; pihenni vágyott; újjászülni, aztán kezdeni más életet.

De a könnyű, ledér élet esábos képeivel sokáig nem engedte nyugodni az ifjút. Aztán vérében volt a hajlandóság; tudta jól, hogy a kis-versényi dominium, ha meg sem érezte három ósének örületes pazarlását; őt mindenesetre kiszolgálja. S a jövendő? Eh, mi köze neki a jövőhöz? Nem urnak való foglalkozás az!

No de most megváltozik; hiszem már is kezdi megszokni a csendes nyugalmat . . .

Egy csodaszép májusi délután lovagolni ment. A közeli faluba igyekezett. A levegő telve kábitó illattal, melyet a park s az utat szegélyző köris- és akáczlombok még bódítóbbá tettek.

Az ifjú magába mélyedt s elgondolta —

mert hát mégis csak unalmas így, — milyen ideális dolog volna a fővárosi silány, de drága élvezet után, valami ártatlan, tiszta lélekkel megismerkedni . . . „Hiszen a szív is megkívánja a változatosságot — gondolá Andor — akár a szem, száj vagy gyomor . . .“

Arra már nem gondolt, hogy valjon képes volna-e ő tiszta, önzetlen ragaszkodással fűzni magához egy szerető szívet; nem úgy, mint eddig . . .

De hát mit is gondolna erre? . . . Kezdeni fog valamit itt — a faluban, a többi — magától jön.

Bizony furcsa eszmék s erkölcsileg is nyakatekert gondolatok töltötték be szívét, esztét, miközben beért a faluba.

Az öreg papnak, Pál Zsigmondnak a háza előtt elhaladva, a kert sűrű lombjai közül kedves, igénytelen dalocska csendült füleibe.

Biz'a nem operai ének, nem is orfeumi dal — tűnődött Andor, megállítva lovát — de érdekes. Mennyi tiszta érzés ebben a silány nótában, milyen közvetlen . . . akár a fülemile hangok . . . No ézt csak megnézzük!

Benyitott a kertajtón. A lányka nem vette észre. Virágaival beszélgetett, becézgette őket. Mit is csinálnának mást az ilyen tizenhat éves pap-kisasszonyok, kiknek szíve-lelke csupa sze-

mérem, ábránd, és egy ideálisan elképzelt férfi szerelmért — epekedés . . .

Andor köszöntésével feliasztotta.

Esztike zavartan állott az ifjú előtt. Hogy is ne! A dalos madárka is ijedten rebben föl, ha ellesik énekét.

Andornak villámként futott át lelkén mindaz, mivel utközben foglalkozott.

Itt a lombok közt megismerkedve szerelmet vallani a remegő lánykának, ki — természetesen — gyönyörű teremtmény; szőke haja, nagy sötét szemei csupa szerelmre vannak teremtve . . . S így átkarolva őt . . . egy kis fülemile-dal, . . . kevés holdsugár . . . s kész a legszebb idill, mi csak elképzelhető . . .

Esztike maga előtt látta — nem egészen szíve bálványát — hanem az első elevenen férfiút így, — szemtől szembe.

Pár ügyesen összeszót, csengő-bongó frázis, üres bok, miket a sápadt leányka felénk pirulással hallgatott . . . Andor megnyerő alakja, behízelgő szavai befurakodtak a gyerekszívébe s mi sem természetesebb, mint az, hogy Esztike felőrá mulva — mikor már távozott az ifjú — csak a fölkorbácsolt szív hullámapasáit érezte.

* * *
Pár nap mulva Andor öreg lovászanak egy gondosan lezárt csomagot adott át.

Lapunk jelen száma 6 oldalra terjed.

zási iktató szerint 2673 eladási eset van bejegyezve, s a borju nyilvántartásban 613 tétel; vásárra hajtot marhákról vezet iktatóba. 51 tétel.

Ezen kívül vezették a marhatörzskönyv törvénynek megfelelően.

„Az adóügy-kezelési nevezetesen földadó kalaszteri nyilvántartás s ennek s a birtokíveknek alapján földadónak egyénekenkénti kivetési lajstroma 370 tétellel, ház-bér,-házestály,-összeírási és kivetési lajstrom, első. 405 tétellel és második, osztályu kereseti adó összeírási és kivetési lajstrom 645 tétellel. III.-ik osztálya kereseti adó összeírási és kivetési lajstrom 224 tétellel. IV.-ik osztályn összeírási és kivetési lajstrom 110tétellel. Tőke kamat adó kivetési lajstrom 80 tétellel. Bánya adó összeírási és kivetési lajstrom 1 tétellel. Általános jövedelmi pótdadó kivetési lajstrom 614 tétellel. Hadmentességi díj összeírás és kivetési lajstrom 135 tétellel, és fegyveradó összeírás és kivetési lajstrom 88 tétellel. És végre mindezeknek alapján községi adó főkönyv 891 tétellel készítettik. Továbbá a községi és törvényhatósági pótdadoról a főkönyv, törvényhatósági utadoról kivetési lajstrom és főkönyv 1200 tétellel. Ezen itten elősorsolt községi közigazgatási teendőkbl a közigazgatási iktatóba érkezett ügydarabokat a kézbesítési iktatóba bevezetett ügydarabokat a katonai népfelkelési idegenek jelentkezési határszéli igazolványok kiállítását kizárólag a jegyző végzi és a kivetési lajstromok egyrészét egy díj-nokkal; a kisebb polgári peres ügyeket másodbíró, a segéd jegyző és egy eskütel intézi, ezen kívül segéd jegyző a marha törzskönyvvizetést a marhalevelek kiállítását, borju nyilvántartását, vásárra hajtott marhákról vezetett iktatot tulajdonjog át-

ruházását és a végrehajtások egyrészét végzi, községi írnok a kataszteri nyilvántartást a kivetési laiatromok egy részét részben végrehajtást mind három adó főkönyvbe az adó tételek bevezetését azok lezárását; segédkezik pénztárnoknak adóbeszedésénél, Pénztárnok az adószedést ezen kívül segédkezik az írnoknak a főkönyvek készítésénél, adótargyak gyűjtésénél. Az ügy kezelés eléggy gyorsnak mondható mindazon által magtörténik épen e sokoldalú teendők mellett az, hogy különösen hagyatéki ügyekben igen gyakran vonatnak jegyző felelőségre nem csak hanem érzékenyen is bírságoztatik.

Petrosény községnek egyenes állami adója volt 1897-ben még pedig 10963.25¹/₂ föld adó 143.08 házberadó 1670.58 ház-
osztályadó, 2584.40 I.-sod osztályu kereseti adó,
1903.40 II.-sod osztályu kereseti adó,
1423.00 III.-mad osztályu kereseti adó,
6230.67 IV.-ed osztályu kereseti adó,
808.50 tőke kamat és járulékadó
6865.50 bányaadó 18144.75 általános
jövedelmi pótdadó 12623.74 fegyveradó
127.00 hadmentségi díj 512.00 összesen
65318.87¹/₂. Ebből a közvetlen adózók
adója 45272.30, Töröltetett 8732.75, A
községnél befolyt 7384.92¹/₂, összesen
61589.97¹/₂. Az évvégével maradt hátra-
lék 3928 firt. 90 kr. az adó főkönyv meg-
határozott időben különbözet nélkül lezá-
ratott és az illetékes adó hivatal által hi-
telezési záradékkal elatott; községi pótdadó
főkönyv szerint 1896 év végéveli hátralék
7327.80 1897 évre 6551.37. Megyeház
alap 638.34, Betegápolási alap 638.34,
Marhalétszám szerinti kirovás 1058.60
Füst szám utáni kirovás 165.98, 3%-os
iskolai adó 239.76, Összesen 16630.19.
Ebből le a 96 évi tulfizetést 66.27, marad
1897 év végére tartozás 16563.92, Erre
befolyt 1897 év folyamán főkönyv és adó
beszedési napjegyzék szerint 11625.58,
Marad hátralék. 4938.34. A törvényható-
sági utadó összeirási és kivetési tájstrom

valamint a főkönyv Hunyadvármegye számvevőosztályához lezárás után beterjesztett és mind ez ideig vissza nem érkezett.

1897-ik évben a születések száma volt 369. Ezek közül 11 halva született, 16 törvénytelen. Aházasság kötések száma 79. Ezek közül egyenlő vallásuak 62, különböző vallásuak 17, elhaláloztak összesen 222. Ezek közül járványos betegségben 27. A jegyző egyszerűsített anyakönyvezető is, helyettese a segédjegyző és Vigh Nándor áll. népisk. tanító.

Állategészségügyi tekintetben a község 1888 évt VII. t. cz. s ennek végrehajtására kiadott utasításban előírt teendőit rendszeren intézi. Elhullási esetek igen ritkán fordulnak elő s a betegülési esetek érdekelték által rendszeren bejelentetnek. A községnek marha állmánya és pedig szarvas marha 1109 darab növendék 793 darab, ló 251 darab csikó, 38 darab juh, kecske, ürü, kos, bárány együtt 2048 darab, sertés 189 drb. Az ebirtartási szabályrendelet megfelelőig hajtatik végre. Összeírtott 1897 évben 299 eb. Ezekközül luxuseb 8 drb, vadász kutya és vizsla 8 darab, házörző, pásztor és mészáros kutya 283 drb. Az ezek után megállapított ebadó miután a község belterületén kívül lakók házörző és vadászkutyái adómentesek, 84 frt 50 kbrban, volt megállapítva.

1897—98 tanévre összeírt tankötelesek száma 879. Ezek közül 459 fiu, 420 leány, ovodakötelesek száma 204. Ezek közül fiu 154, leány 148. Előbbiek a görgög keleti felekezeti iskolákhoz tartozóknak kivételével csekély kivétellel mind iskolázottak míg ellenben a gögög keletiek vagyis helyesebben mondva a parasztostályhoz tartozók nagy része, egyfelől mert ezek a tanúgygyvel nem igen szándékoznak megbarátkozni, másfelől mert a felekezeti iskola sem térfogat sem egyéb tekintetben a törvény követelményeinek meg nem felel, miről az illetékes hatóság tett jelemtés és előterjesztés folytán tudomással bir. — Kellő oktatásban nem részesült.

— Jól megértsen Pali — szólt önelégülten. — behajt a faluba s átadja Pál Eszti ke kisa-szszonyinak, de másnak senkinek, ne lássák az öregek! Érti?

— Már hogynye! Csak azt nem, hogy — a kisasszonynak, — miért? (Az öreg szolgának már ilyen kérdésekhez is volt joga. Régi ember, hű cseléd! Csodálatos, hogy minden régi mesebeli nradalomnak van egy ilyen régi hű cselédje! Nem tehetünk róla!)

Nó csak, ne okoskodjék, Pali . . . siessen
vissza . . . várom . . .

— Hm, hm — tünödött az öreg — sietet,
de hát mit akar ez a fiatal ur ott?

Sok úri arczról leolvastam már, hogy mit rejteget a szíve. Nó innen semmi jót sem lehet . . .

Roszart sejtett az öreg; azért eltökélte, hogy bármilyen hü eseléd is, a tiszteletes urat és Esztikét el nem hagyja. Hiszen tudja jól, kivel van dolga. Ismeri az egész familiát, leginkább Andort, sokat hallott a pesti életéről is.

Beért a faluba. Csak Esztiike volt otthon, meg az öreg szolgáló. Pál megvakarta a fülét, redős homlokát megtörölte, nem tudta, mit csináljon. Az bizonyos, hogy a gyerek leánynak kezébe nem adja azt a skatulyát. A jó Isten

tudja mi van benne ; akármí, nem Esztikének való.

A lánykával, mint régi jó ismerősnek szabad, tréfált, megeczirogatta s gondolta magában. Szegény ártatlan, hát te sem lehetsz már biztonságban, te neked is hálót vetnek ki? Mert az öreg gyanakodott . . .

Mintha legkitünőbbben elvégezte volna a rábizottakat, vigan fűtörészve ment haza. A dobozt eltette ládája fenekére.

Atadjuk majd máskor, gondolta s be-
ment Andorhoz.

— Nő Pali, ugrott fel az ifjú, medvebőrös
hintaszékéről, mi az?

— Semmi. Rendben van.

— Igazán ?

— Ugy van.

— Ez derék. Maga nagyszerű ember!

— Nő rágyujthat ezért. — ott az asztalon . . .

Pali nem gyújtott rá. Megköszönte, kiment.
No, mi lesz a vége ennek a historiának?

Pál kezdett aggodni. Mert biz'a nagy vétek, amit elkövetett fiatalabbik urával szemben. Hanem segített neki a véletlen.

Andor három napig betegeskedett; nem mehetett sehová.

Negyedik nap reggel becsöngeti lovászatát, átad egy aranyos szélű, illatos levélkét.

— Pali, fogja ezt a levelet, tudja — Esztikének, mint a multkor ügyesen . . . lesz ám jó borralaló! De most választ kérjen írásban, akár szóbeli izenetet csak ennyit: „igen“ vagy „nem.“

— Értem nagyon jól, mint a multkor
ügyesen — mormogta az ifjú után a nyoma-
tékos szavakat s elment.

Magához vette a dobozt s lázas sietséggel
hajtott be a pap lakásához.

— Jó napot Esztike! Itthon a tiszteletes ur?

— Itthon, Pali bácsi, csak menjen fel.
Mi jót hoz? kérdi a lányka. Az öreg nem fe-
lelt a kérdésre, bement s a tiszteletes urat föl-

Sokáig beszélgettek. A lelkész nem értett egy árva szót sem az egészségből.

Ott volt előttünk a csomag feltárv. Csinos virágcsokor volt még négy nappal ezelőtt, most már elhervadt. Mellette néhány sornyi levél is egy arany óra lánczezel.

— S még ez is tiszteletes ur, — ezt most küldi az a . . . nő nem beszélek — nyújtotta oda a levelet — még rosszabbnak mondana a nyelvem, azt pedig nem akarom . . .

A pap lázas reszketéssel tépte fel a boricót; csak ennyi volt benne:

„Az urbéri rendezes ugyan be van fejezve de még végérvényes ítélet a melyben a volt urbérek illetménye praecise kimondva lenne nincsen, minél fogva a közbirtokosság megalakulása sem volt előkészíthető. Tanoneziskola a község által állam segéllyel s tandíjjak szerzése által tartatik fen és jó eredménnyel működik. Az iparos tanonez iskolában összesen 92 iparos-tanonez nyert oktatást rajztanítással egybekötve. Ezek közül 16 az előkészítő 22 az első, 33 második, 21 harmadik osztályba, ezen iskolának fentartása költségei 650 frt.“

„A községi közmunka és közlekedési ügy, nincsen kellőleg végrehajtva, oka ennek egyrészt azon körülmény is hogy írástudatlan esküdtek vannak alkalmazva akik a községi közigazgatási teendők végzésébe kevésbé folyhatnak be, de még azt is rendetlenül és hanyagul végzik amit végezni képesek lennének.“

„A köz — és tűzrendészet sem jelezhető kielégítőnek, mert Petrosény község közbiztonsági személyzete, amely két egyénből áll nem elégséges egy a világ minden részéből ide gyűlemltet, majdnem 7000 lelket számláló lakosság közt előforduló közbiztonsági ügyeket intézni, másfelől mert a tűzrendészet helyes intézése anyagi áldozatot is megkövetel ami azonban a községi előjárásnak, sem pedig az önkéntes tűzoltóságnak rendelkezésre nem áll.“

„Mezőgazdasági és mezőrendőrségl ügyek intézése tekintetében, megjegyeztetik, hogy Petrosény községében a szászoros értelemben mezőgazdaság nem létezik. A vadászat bérbe van illetve volt adva a halászat pedig a partulajdonosok joga lévén aziránt intézkedés nem tétetett, ha vajjon ezek ezen jogukról nem volnának e hajlandók lemondani s így a halászati jognak bérbe adása sem volt megkísérrelhető.“

A magán gymn. administratív intézését egy a képviselő testület által megválasztott felügyelő bizottság intézte, mely

az évfolyamán többször tartott ülést s minden igyekezetét oda irányította, hogy a gymnasium fenntartása fenakadást ne szenvedjen és ez sikerült a különféle hozzájárulásokból — nevezetesen: Községi hozzájárulás 1222.90. Bányatársulat hozzájárulása 342.47. Az erdőlyrészi rom. kath. pőspők adománya 200.00. A rom. kath. egyház község hozzájárulása 100.00. Az izraelita hitközség hozzájárulása 40.00. Beíratás és tandíjjakból 1224.00. Vegyes bevételek nevezetesen, Livazény község 25 frt. Pollácek M. 100 frt. Grof Thorockai M. 100 frt. Juliusi táncmulatság 237.45. Vizsgadíjakból 238.00. Összesen: 3604 frt 82 kr. Az összes kiadás volt 3604.82. A felügyelő bizottság a magán gymnasiumnak állami segéllyben való részesítése ügyében megfelelőleg járt el. Teljes elismeréssel kell adózni a gymn. felügyelőbizottság minden egyes tagjának — de különösen Andreics János elnök urnak, aki fáradságot idő vesztegetést nem kímélve buzgóan működik az állam segély elnyerése esetleg a gymn. fenntartásának más alapon való biztosítása körül. A magán gymnasium IV. osztályba feljártak összesen 44. Ezek közül az első osztályba 23, II-ik osztályba 8, III-ik osztályba 8, IV-ik osztályba 5. Felsőbb osztályba mehett az I-ső osztályból 20, II-ikből 4, III-ikből 5, IV-ikből 2. A felügyelő bizottság egyhangú véleménye az algymnasiumnak fenntartása s ezért a tanári állások betöltése iránt intézkedett, illetve pályázatot hirdetett. A költségekről az 1898—99-iki tanévre az 1899-ik évre készített költségvetési előirányzatra fog gondoskodás tartani.

Folytatás következik.

A fegyházipar ellen.

Hazai kisiparosaink, a szegedi kisiparosok kezdeményezésére, országos mozgalomra készülnek a fegyházipar ellen.

Hazai kisiparosaink helyzete a lehető leg-síralmasabb, Eltekintve attól, hogy fejlődésüket

a gyári ipar, anélkül is fojtogatja, ennél még egy sokkalta veszedelmesebb áramlattal kell megküdeniük. Maga az állam csinál nekik konkurrencziát az országos fegyintézetekben üzőtt iparágak által s működésével a szegényebb vidékeken határozottan okozója a proletarizmus terjedésének és szaporodásának.

A rabmunkával, az előállítás díj csekély-sége s az anyag nagymértű bevásárlása miatt, ők nem versenyezhetnek s a fogyasztó közönség odamegy, hol szükségletét a legolcsóbban szerezheti be s így egyes iparágak fennállásukban veszélyeztetve, folyvást hanyatlának s közelednek a megsemmisülés felé.

Természetesen a fegyenczipar beszűntetése csak fokozatosan következhetik be s eleve felmerül az a kérdés mivel foglalkoztassa az állam a fegyintézeteket?

Használja fel az állam azt a nagy munkacserét, melyet a fegyintézetek és kerületi börtönökben letartóztatott és elítélt foglyok munkaképessége képvisel legezelszerűben úgy, hogy az által ami kisiparunk a természetellenes konkurrencziától megkímélve — ez a munkaerő olyan elhagyott ipárnak legyen megteremtőjévé, melyért hazánk milliókkal adózik a külföldnek.

Hazánk kiadása pamutszövetekért milliókra rug. A fegyintézetekben levő végtelen olesó munkaerőt a pamutszövés céljaira lehetne felhasználni. Hazánk szükséglete itthon olesón lenne előállítható és nem kellene annyi millió forinttal a külföldnek adóznunk s a pamutszövés meghonosítása nemcsak a fegyházakra, de egyes vidékekre is kiterjedvén, áldásává lenne az egész országnak.

A magas kormány, midőn a haza és polgárság jobblétéről van szó, nem hunyhat szemét ily életre való intézmény megvalósítása előtt. Ez eszmének keresztülvitele közös érdek, mely egyrésztől adófitető polgárait — érte alatta a kisiparos osztályt — a nyomortól mentetheti, sőt vagyonsodását mozdítja elő akkor, midőn a fegyenczeket a pamutszövés céljaira használja fel s ezáltal a kisiparosokat menti meg a bukástól, visszaadná nekik kenyérkeresetüket.

„Drága Esztikém! Ha lehet, este 7 óra felé várjon a kertjük alatti nagy füzesben — a forrásnál. Nagyon sokat, szépet akarok magának beszélni. Andor.“

Az öreg a levelet letette; sötét szemüvegét redős homlokáról megint szeméi elé vonta: ne lássa senki azt a két nehéz könnyesepet, ne tudja még Pál se, hogy az elfojtott zokogását az a könny.

Mert hát ő mindent értett, csak azt nem tudta, honnan ismerik egymást. Most kezdte érteni Eszti ke szokatlan komolyságát, szórakozottságát; most sejtette csak, miért van oly sokat virágai közt vagy a nagy szobában, honnan az utra nyílik az ablak. — Köszönöm édes Pál fiam — szólt a pap áttelve a vén lovászt — köszönöm, hogy nekem adtat át ezeket s nem a leánynak... Soha nem tudom meghálálni ezt a jóságos figyelmet. — Ezt hagyja most, válassza Pál kitérőleg — fontosabb az, hogy mit csinál most a gyermekkel?

Mert hát ismerem én az urfít; tudom, hogy nem lesz nyugovása töl Esztinek!

Tanakodtak sokáig végre megállapodtak. — Most hát szólítsd be a leánykát Pál, megkérdezzük tőle is egyet mást.

— Parancsolj édes apám?

— Gyere leánykám, ülj ide mellém s felelj a kérdéseimre.

El kellett mondania mindent, a mint történt s ő szemérmesen játszva ruhája csipkéjével, vallott engedelmesen.

— Hát annyira megszeretted ezt a hitvány lelket, te szerencsétlen gyermek? No hát nézz ide. Eszti felnézett.

— Négy nappal ezelőtt küldte ezt a drágaságot — neked. S olvasd ezt a levelet. Azt hitte, elfogadtad ezt az előleges ajándékot s most ir... olvasd csak! Neked szól!...

„... este 7 óra felé... a kert alatt... sokat, szépet akar mondani...“

Eszti csak nézte azt a négy sort. Nem értette egészen az összefüggést, de érezte hogy azok a csengő szavak szidító örvény felé ragadják, mely szívárványszínű forgatásával olyan csalógató...

— Aztán a mély esend, a két ősz férfinak aggódó, bánatos arcza felrúzták. Mintha megnyílt volna lelke, a hitványság véres örvényébe világítva, hogy lásson tapasztaljon; szívének kristálysugara áttört a sötét gonoszszágon, mely ott lakozik — Andor szavai megett.

Az öreg nyakába borult a leányka és sirt keservesen, sokáig...

— Eredj leányom — törte meg az öreg a esendet — szedd össze ruhádat s mindent, a mi szükség. Holnap reggel megyünk nénédhez. Ó

jó messze lakik innen, ott nem fenyeget semm veszély.

Pál magához vette az ékszer, virágot, leveleket, a tiszteletes urnak a levelét, s azzal a lelki boldogsággal ment haza, hogy megmentett egy — anygalt a föld ssámára.

* * *

— Itt van kéréim alásan a válasz szolt Pál s átadta a becsomagolt összes küldeményt Andornak.

— Csodálatos! Hiszen csak „igen“-t vagy „nem“-et vártam — tűnődik a hős fiú — s egész csomag válasz érkezik!

Kibontotta. Legfelül volt a pap levele. Nehány szóval kéri, hogy hagyjon békét a leánynak, ne tegye boldogtalaná.

— Hah!... Maga otromba, ügyetlen firma! Mit csinált, szerencsétlen! Összerontott mindent!...

— Mit? Átadtam, a mint parancsolta! Tehetek róla, ha nem értette meg a leány s örömeiben megmutatta a lánczot is, a levelet is az apjának!...

— Ej, ne beszéljen! Ügyetlen ember, elrontja a dolgaim, most mikor olyan közel...

— Ne is menjen többet arra felé — szólt a vén szolga — hiába is fárad. Az apja még

A pamutszövészet fegyenczek általi feloldozása, korrekt, jól fel fogott vezetés mellett, kell, hogy prosperáljon, mert a feldolgozott pamut 8–12 frt vám mellett, holott a nyers pamut vámentesen jön be és azonfelül a fegyenczről nem kell attól tartani, hogy ott hagyja a munkát és más gyárba szegődik. Azon keleti országok pedig, ahol ezen produktumok értékesítendőek lennének közelebb vannak mihozánk, mint Ausztriához és oly mennyiséget alig lennének képesek produkálni a mily nagy a fogyasztás.

A pamutszövődékek Magyarországon lenendő fellállításából s annak a fegyenczek általi üzembe vételéből nemcsak az iparososztálynak, hanem az országnak nagymérvű, mondhatni milliókra menő haszna lenne, mert a pamutszövészet oly nagy lendületet venne, hogy nemcsak a fegyenczek, de még a lakosság tekintélyes része is foglalkozást nyerhetne a fellállítandó gyárakban.

Vannak még egyéb iparágak is, melyek a fegyházakban üzemethetnének anélkül, hogy a kisiparosok létérdeke veszélyeztetnének, az adózó elem és adóalap tönkretételének.

UJDONSÁGOK.

— **Községképviselői közgyűlés** volt f. hó 29-én d. u. melynek tárgyalásos ismertetését vezércikkünkben megkezdjük s jövőre folytatjuk s ezuttal felemlítjük, hogy az 1897. évi községi zárszámadás megvizsgálására; a községi szabályrendelet szerkesztésére s. t. b. bizottság küldetett ki s a f. hó 12-én tartandó közgyűlés ezen ügyekben érdemlegesen határozand, a községi közmunka felhasználása mellett az utak és zárdák elkészítésével Jakabfi Rezső bíró megbízott; járásbíróági székely tárgyalban szerkesztett memorandum benyújtására bizottság küldetett ki s a szomszédközségek csatlakozására felkerestek; két kéményseprési kerület rendszeresítése javasoltatott. Ezek voltak a fontosabb ügyek, de ezekre, valamint a többire legközelebb visszatérünk.

— **Bimbóhullás.** Dr. Rosenberg Ignác ügyvédet és családját melyen lesújtó csapás érte; kis lánykaja Ilonka kinos szenvedés után f. hó 3-án d. u. 3 órakor meghalt. Vigasztalja a melyen szomorodott szülőket az osztatlan részvét.

— **A petrosényi gymnasium tanáraivá** Dr. Halmos Béla és Bagothai Sámuel okleveles tanárok; Dr. Simon Gyula, Rózsa Mihály és Heves György tanári működésre jogosított szakkepzt pályázók választattak meg. Az igazgatói teendők teljesítésével ez idő szerint Dr. Simon Gyula van megbízva, minthogy a gymn. bizottság még nem választotta meg a nevezett tanárok közül az igazgatót. Az előadások a gymnasiumban ezen héten kezdődnek.

ma elviszi innen, rá nem akad az ifjú ur!

— Haszontalan beszéd! Megtudjuk, hogy

hová röpítették a kis madárkát... tudnom kell... Izgatott haraggal járt fel s alá szobájában; ajkát harapta, szeme villogott.

— Hát hiszen annyit tudok, hogy két napi járőföld innen jó lovakkal... korese meg az ifjú ur, ha kedve van...

Andor megállott. Száját fitymálólág félre vonta, aztán kedvetlen dobta magát székébe:

— No az nagyon messze van... igen messze... azért nem érdemes — gondolá — inkább elől kezdem. Akad más, közelebb is.

Négy nap múlva elfeledte talán azt is, hogy ismerte valaha Esztkét, a pap leányát...

Ilyen lett volna az Andor idillje, a fővárosi élet után; de Pali, a hű szolga — elrontotta.

B. I.

— **A Szt. Ferencrendű nővérek** zárda iskolájában az előadások f. hó 5-én, — hétfőn — kezdődnek.

Színészet. F. hó 6-án kezd meg előadásait Fenyvesi Laura színtársulata. A társulat tagjai: Irsai Zsigmond művezető. Erdődi Miklos szerelmes, Kolozsvári József népekes, Várady Sándor komikus. Gömöri Roza énekesnő Fenyvesi Lára drámai Barna Miczi szende és naiva, Erdődiné anya színésznő, Erdődi Mariska segéd színésznő, Kovács Marci másod szerelmes.

— **A szurduki nemzetközi útvonalon** hatalmas műtárgyak létesítettek, úgy a magyar, mint a román területen. A román kormány gránitkőből remek hidakat építtetett s azok zárkóztatási ünnepélye a román trónörökös jelenlétében folyt le, melyről, minthogy közvetlen közeliünkben, a magyar határszélén volt az ünnepély, a következőkben teszünk említést: F. hó 2-án d. u. 3 órakor diszfogaton s fényes kísérettel érkezett a román trónörökös Pájus határszéli közsébe, hol a tigrui katonák zenekar indulóval fogadta s innen főudvarmestere, a belügyminister s számos politikai s közigazgatási főtisztviselő kíséretében a magyar határszéli hidhoz hajtatott, hol a tigrui főesperes papi diszbe öltözve fogadta s 6 lelkes segédletével egyházi szertartás szerint megszentelte a hidat s a román király és királyné, a trónörökös és neje életével végződött könyörgést mondott, kiket a nagyszámú közönség lelkesen éljenzett. A román trónörökös kézzel tette fogantatott a hidak átvételét. Frissítő felszolgálása után a fenség s fényes kísérete visszahajtatott Pajusba, hol díszes tábori sátorban fejedelmi ebédhez ültek mintegy ötvenen. Ez alkalomból Petrosényből sokan rándultak ki, mondhatni hogy több magyar volt ott mint román. A trónörökös el volt ragadtatva az építészeti remeknek mondható hidak nagyszerűsége és a táj páratlan szépsége által s még este Petrosényben két táviratot adottott fel; egyiket német nyelven atyja, a román király részére Bukarestbe, másikat angol nyelven, neje részére Angliába, melyekben tudatja, hogy gyönyörű időben s fényesen fogadtatott s a remek hidak és a páratlan szépségű táj oly hatással vannak reá, mit soha sem fog feledni. Pajus pazar fényvel volt kivilágítva.

— **Tüntetés.** Meggondolatlanságból, vagy tüntetési szándékból f. hó 2-án d. u. 3 órakor a román postakocsi, román nemzeti színű zászlókat lengetve rohogott végig Petrosény főutczáján. A szokatlan jelenség nagy feltűnést keltett s Jakabfi Rózsa községi bíró azonnal a Baresay szállóba küldött egy rendőrt s a zászlókat eltávolíttatta, mialatt 2 csendőr is szolgálati felszereléssel odaérkezett hasonzébből, de a zászlók már akkor eltűntek. Ugy tudjuk, hogy a szurduki várműrség külön javadalmazás mellett meg van bízva a rendőri felügyelet teljesítésével is és így érthetetlen, hogy a postakocsi román nemzeti színnel fellobogózva miért bocsátotta be.

— **A petrosényi iparos ifjúság** f. évi szept. hó 4-én (Vasárnap) a Grossek illetve Tómus-féle kerthelyiségben jótékonycéllú nyári mulatságot rendez. Belépti-díj: Csaldjegy 1 frt, Személyjegy 50 kr. A zenét a petrosényi 1-ső zenekar fogja szolgáltatni. Kezdeté délután 3 órakor. A rendezőség gondoskodott, hogy ezen kellemesnek ígérkező mulatságot minél élvezetesebbé tegye. A jótékony célra tekintettel is sokan érdeklődnek a mulatság iránt.

Elgázolás. Junger Simon petrosényi lakos fogata f. hó 2-án d. u. 5 órakor a Baresay féle szalóda előtt egy cigány asszonyt elgázolt. Ok az asszony ügyetlensége, mert a kocsi lépésben hajtott.

— **Egy német tudós a hazafiúi kötelességre** nézve megelégtette a brassói Honterus-ünnepken jelen volt szászokat, melyből más nemzetiségek is okulhatnak. A brassói Honterus-ünnepken egyik kétségtelenül legkimagaslóbb mozzanata volt a „Verein für Siebenbürgische Landeskunde“ ötvenedik közgyűlése, melyen hazai tudósainkon kívül több kiváló külföldi tudós is részt vett, úgy a többek között a berlini egyetem világhírű tanára, Dr. Virchow is. Virchow szereplése ezen a gyűlésen főképp ránk, magyarokra, nagy fontosságú, mert előadásában erősen megelégtette a szászokat s intette őket, hogy becsüljék meg ezt a földet, mely kenyeret ad nekik. Virchow előadása kezdetén az antropologia és archeologia feladatairól beszélt, majd kiemelte, hogy midőn 1876-ban a régészeti és embertani kongresszuson Budapesten megjelent, el kellett ismernie, hogy a magyarok kutatásai felülmúlták a németektől odáig elért eredményeket s hogy Pulszkynek a rézkorszakról felállított elmélete korszakot alkot a tudomány történetében. A szászoknak azt mondhatja — így folytatta — a mit egyszer Torma Károlynak mondott: A föld övék, kutatása rájuk tartozik; s a szászoknak be kell ismerniük, hogy ebben a részben még hátra vannak. Ha ők maguk a németek elszakadt töredékeinek mondják, ő azt kérdezi, mint anthropológus és ethnográfus: egyáltalán hol vannak a németek, hol a német típus? Nincs az magában a nagy Németországban sem; a keveredés a népek közt oly nagy, hogy az eredeti jelleget megállapítani nem lehet. A meddő nemzetiségi küzdelmek különben is csak fentartják munkájokban a népeket s nem mehet oly rosszul a szászok dolga, ha ősrégi szokásikat, viseletüket stb. oly impozans módon mutathatják be, mint a Honterus-ünnepen tették. Nagy-Németország elég önmagának, nem keresi a rokonelemek politikai csatlakozását. A helynevek miatt se érzékenykedjenek. A magyar állam csak azt tette utjabban a helynevekkel, a mit a szászok tettek, midőn itt letelepedtek. A szászok német nevet adtak a szláv, a magyarok magyar nevet adtak a szláv helyeknek. Ilyenforma hangon „diskuráltak“ az öreg ur, a kit végre is erősen megjelenezték. A német tudósok bizonyára nem magyar sovini-mus beszélt s jó lesz megszívlelni azoknak, kik a magyar kenyer mellé még pecsenyét is esznek s rá magyar bort isznak s még sem tartják véteknak azt, hogy idegen nemzethez szólnak s nem vallják magukat magyaroknak.

— **A képes levelező lapok.** Utóbbi időben közkeletűségnek örvendőnek a magánállottak által előállított képes levelezőlapok. A most szétlétben használt képes levelező lapok magán ipari termékek, s mint ilyenek a fenálló postai szabályok értelmében „Levelező lap“ feliraton kívül egyéb felírat, tehát sem magyar, kir. posta jelzést, sem a magyar czimer lenyomatát nem viselhetik, mert ellenkező esetben a levelező lapokra érvényes díjkezelvényben nem részesülnek, s a nemzetközi postaegyezmény értelmében szabályellenes kiállításuk miatt zárt leveleknek tekintetnek, s mint ilyenek díjaztatnak. Ez nem különleges magyar szabály hanem a nemzetközi postaszervezés pontozata, mely a külföldön is érvényben van. Nehogy azonban a már forgalomba bocsátott ily levelezőlapok ezen szabályok által előállított levelezőlapokat használnak, a czimlapról a „Levelező lap“ feliraton kívül minden más felírást vagy czimért erős tollomással vagy más alkalmas módon távolítsanak el, s legyenek olvasathatnák. Megjegyzem ebből az alkalomból, A magyar korona területén a postára adott levelező-lapoknak magyar nyelven „Levelező-lap“ felíratot kel viselniük, a Correspondenzkarte“ avagy más nyelvű hasonló felíratok nincsenek megengedve. Megjegyzendő az is, hogy illem, vagy becsületért, avagy büntetendő eseményt involváló képet, ábrát vagy közleményt tartalmazó levelező-lapot a posta egyáltalán nem szállít.

— **A nyomtatás fölfedezése.** Közismert tény, hogy Guttenberg nagy találmánya, a nyomdászat mily nagy horderejű dolog volt akkor, a mikor a könyvszükséglet oly csekély volt a maihoz képest. Az irt és olvasott csak, aki olyan vagyoni viszonyok között volt, hogy egy könyvet meg tudott szerezni. Pedig az akkor ugyancsak drága volt. Volt eset reá, hogy egy pap egy könyvért — egy malmot adott. — De a könyv kötségtelenül olcsóbb lett és gyakoribb a nyomtatás következtében, mint akkor volt, a mikor még kézzel írták. Guttenberg találmánya megkönnyíté, hogy a könyv elterjedjen, hogy az olvasást többen megtanulják és mihamarább szerte szálljanak a manapság „ponyvairadalom”-nak nevezett, de akkor repülő lapnak (Fliegende Blätter) hívott iratkák. Guttenberg találmánya nem volt egészen új. Az ő készítette nyomdából 1451-ben került ki az első nyomás, — de 1410-ből is van már nyomtatott könyv. A németeknél ugyanis már a XIV. században igen elterjedt mesterség volt a fametszeti képek készítése. Tudni illő dolog, hogy ez úgy készült, hogy a falapra acél vésővel bele vésték a képet, azután e kimetszett fát megfestették bizonyos színnel s azután nedves papírt helyezve rá, — *kefével* nyomták — helyesebben dörzsölték rá a képet a papírra. A XV. század elején ilyen képekből kis könyvecskét fűztek össze, s ezeket *tömbkönyv* ezimen hozták forgalomba. De ekkor már a rajz mellé szöveget is vésték a fába s 1410 táján már valóságos képeskönyvet nyomtattak. Guttenberg ujitása már csak abban állott, hogy azokat a faragott betűket, a melyeket a tömb-könyvek létrejötténél használtak, nem egy táblára vésette, de külön-külön apró fa kockákra s így e betűket használatra összerakták szavakká s használat után széjjel szórták ismét. A tömb-könyveket olyan fametszők csinálták, akik ezzel rendszeren foglalkoztak. Mi sem természetesebb, mint hogy e tömb-könyv-nyomók Guttenberg találmánya után is folytatták mesterségüket s csak idők múltán látták be küzdelmük haszontalanságát s hagyták abba munkájukat. Az első ilyen könyv 1410-ből való s címé „Eos moriendi.” Latin szövegű körülbelül fél száz kép. E könyvből mindössze tíz kiadást ismernek. Az utolsó ismert tömbkönyv 1475-ből való.

CSARNOK.

Miért?

Miért keressz fel álmaimban?
Nyugtot miért nem hagysz nekem?
Olyan gyönyört ad az neked tán,
Ha kinozod szegény szívem?

Mosolygva jössz felém gyakorta
Kicsi kezédben rózsaszál . . .
Mint egykor régi szép időben,
Mikor Te mindenem valál.

Szerelmed lángja ég szemedben,
Ajkad cseveg oly édesen . . .
Selyem karoddal átölelsz Te —
Mint egykor — régen — Édesem!

. . . Szerelmed engem boldogít csak,
A menynek üdv mind miénk . . .
Siromban is szeretni fegsz Te :
Ah! erre hányszor esküvünk!

Miért keressz fel álmaimban?
Nyugtot miért nem hagysz nekem?
Olyan gyönyört ad az neked tán,
Ha kinozod szegény szívem?

D. Nagy Sándor.

Szerkesztői üzenet.

Pokornyai O. Helyben. Az egészet nem közölhetjük, de az elbeszélés kivonatát ismertetések elől nem tudunk elzárkózni. Ime egy kis mutató:

„Verej Iduska a völgy mélyében magába szívta a természet üdét s boldog bűbajos áramlat fogá el kis szívét, ha gondolataiban egyedül merenghetett az egymagányos kisvilágban, hol egy művelt városban jár, melyben esupa dalnokok, költők és írók által lakva van minden vár, kastély és régi rom s azok lakói nagyművelt stílusban üdvözlők s kedvtelve szemléli, hogy szívében erős meghatottan belevésve azon öntudat, hogy ő annyira tiszteletre méltó.”

Ime a bevezetés, melyhez hasonló az elbeszélés folytatása, midőn a nap szürkülete beállt s rézvörös sugarai elámosodott arczezel bucsúsztóttak a völgy mélyibe a tájra, kezében tartva kék nefejejt, melyiket egy medence mellől szedett, mely a magasból szikláról sziklára eső vízroham aljában képezett s körszél körül ezer meg ezer nefejeles minden üde

fris attól a millió vízeséptől, mely a zuhatag felől porzik. A csalogány trillázó hangja kezdő állomba ringatá a völgyet.”

Iduska szemlélve nézte az alantban hüm-pölgő habokat, melyek románába vándorolnak. A természet szépsége diadalt zenget, minden élő változott, a szép mezei virágok egyenként megjelentek s mély fejhajtással üdvözölték őt, — a hegyek kastélyokká és legszebb palotákká váltak, a vizen esolnakok eveztek melyek egyikén Oulisz érkezett, s a szép parkon odafutott hozzá s a lába elé dobta magát s e szokat rebegő: szeretlek Iduskám s ennek hült szavait hallva előrántá fegyverét s iszonyú dörgéssel Iduskára czélt, de a lövés rossz czélzás volt Iduska nem halt meg s egyszerre csak hallá ismételve a hatalmas dörgést s rémülten látá Ouliszt iszonyú gyorsan felfelé gyurulni ki egész melléje ért. Iduska sikoltot rémületesen a látásra felugrott, s ráborult, midőn két férfiak őt remegve fölemelték s Oulisz kérdő: Iduskám, talán csunyát álmodtál?

Ach! Igen nagyot csunyát álmodtam s zokogva mindkettőjüknek ajkuk hosszas esókoban összeforrt.”

Csak rövid kivonatban — de szöszert — ismertettük „Álom” című elbeszélését, nem akartuk olvasóinkat megfosztani az élvezettől, de nem sért meg azzal, ha egész terjedelmében való közlés végett valamelyik fővárosi szépirodalmi lapnak beküldi.

H I R D E T É S E K:

VENDEGLŐ MEGNYITÁS.

Van szerencsém Petrosény és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy a vasút-utczában, a pályaház átellenében újonnan épült házamban

Vendéglőt nyitottam

melynek vezetésével Szászvároson éveken át a legjobb hirben álló **Schönhart József** vendéglős urat bízam meg.

Főtörökvésem odairányul, hogy különösen tiszta, hamisítatlan, közvetlenül a termelőktől beszerzett **boraimmal** a mélyen tisztelt fogyasztó közönség legfokozottabb igényét is mindenkor **kielégítem**.

Mindennap frissen csapolt legjobb minőségű **sör** is kapható.

A vidéki látogatókra való tekintettel **vendégszobákat** is rendeztem be s a legjutányosabb áron bocsátom rendelkezésre.

Számos látogatást kérve vagyok

Petrosény, 1898 szeptember 1.

Kiváló tisztelettel:

Grausam Károly.

SÁROSSY JÓZSEF

→ MŰBÁDOGOS, PETROSÉNY. ←

Van szerencsém Petrosény és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy üzletemben a legdúsabb választékban készletben vannak s a legjutányosabb áron kaphatók, minden néven nevezhető **bádogos** és **rézmű** árúk a legszolidabban és legdiszesebben kiállítva.

Takarék tüzhelyek, főzőedények, bográcsok, üstök, szóval egész konyha-berendezések **gyorsforralók, kávé s thea főzők, fürdőkádak** (melegítővel vagy anélkül) **mosókészletek, vasalók** stb. **Kézi, kocsi, sir, vihar, biztonsági, bányász,** és utozai **lámpák:** elegansen festett **szén** és **fatartók** madár **kaliczkák** hideg és melegíthető **hajfodorítók** sebészeti s tisztasági **eszközök:** férfi és női betegségeknel használható **gummi-árúk (fecskendők irrigatorok)** stb, nagy választékban raktáron vannak, s esetleg megrendelésre a legpontosabban elkészíttetnek.

Továbbá elvállalom az építési szakmába vágó bádogos munkák jutányos, gyors és kifogástalan elkészítését.

Főtőrekvésem, hogy a jelzett szakmába vágó cikkek kiszolgálása s elkészítésével a legfokozottabb igényeket is kielégíthessem: s ez okból műhelyemet saját házámban megnagyobbítottam a legujabb szerkezetű gépekkel felszereltem miért is a n. é. közönség becses pártolását kérve vagyok

tisztelettel:

Sárosy József,
műbádogos.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHEŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.